

Sygn. akt II K 1224/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

6 lutego 2019

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hanna Mincer

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Frelik

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Natalii Gorzyckiej

po rozpoznaniu dnia 7 i 9 stycznia 2019 i 6 lutego 2019

sprawy **A. U.** ur. (...) w B.,

syna J. i G. z domu W.,

oskarżonego o to, że:

w sprawie niestosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu w dniu 7 czerwca 2018 roku około godziny 11:40 w miejscowości Z., droga (...), gdzie jadąc drogą publiczną, kierował pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...), pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt XI 1/16, obowiązującego do dnia 23 października 2015 roku do dnia 23 października 2018 roku, oraz nie stosując się do decyzji z dnia 9 czerwca 2016 roku wydanej przez Prezydenta Miasta B. nr (...)5430.2.27.2016 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w kat. B prawa jazdy,

tj. o przestępstwo z art. 244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

I uznaje oskarżonego za winnego tego, że w dniu 7 czerwca 2018 roku około godziny 11:40 w miejscowości Z., droga (...), jadąc drogą publiczną, kierował pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie sygn. akt XI K 1/16 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, obowiązującego od dnia 23 października 2015 roku do dnia 23 października 2018 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od dnia 4 sierpnia 2017, godz. 17.30 do dnia 30 stycznia 2018 godz. 17.30 całości kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 9 czerwca 2017, w sprawie sygn. IX K 161/17 za czyn z art. 244 kk, tj. przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na podstawie art. 244 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 kk orzeka środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) zł.

sygn. akt II K 1224/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2016, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie XI K 1/16, skazał A. U. za popełnienie przestępstw z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art.178a§1 kk (0,57 promila alkoholu). Orzeczono wobec niego karę łączną grzywny oraz m.in. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat tj. w okresie od 23 października 2015 do 23 października 2018; ponadto zaliczono na poczet wskazanego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy. Wyrok uprawomocnił się w dniu 12 marca 2016.

W związku z powyższym orzeczeniem, (...) B., decyzją z 9 czerwca 2016, cofnął A. U. uprawnienia do kierowania. Decyzja została odebrana w dniu 13 czerwca 2016, nie wniesiono odwołania.

Pomimo zatrzymania, w dniu 23 października 2015, prawa jazdy do w/w sprawy karnej, A. U. nadal kierował pojazdami. W dniu 13 stycznia 2016 został zatrzymany w B. do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem prędkości – otrzymał mandat za to wykroczenie jak i za brak prawa jazdy. W dniu 22 stycznia 2016, także w B., ponownie został zatrzymany do kontroli drogowej w B. – otrzymał mandat w związku z tym, że nie posiadał prawa jazdy.

W dniu 7 czerwca 2018 około godz. 11:40, A. U. poruszał się samochodem marki V. (...) nr rej. (...) H. (...). Gdy był w (...) na drodze DK (...), został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji. W trakcie kontroli okazało się, że wobec kierującego orzeczony został, wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 23 października 2015 do 23 października 2018.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 103-103v akt,
- odpis wyroku w sprawie XI K 1/16 – k. 42-43 i 78-79 akt,
- informacja o popełnionych wykroczeniach drogowych k. 6 – 6v akt,
- decyzja o cofnięciu uprawnień z potwierdzeniem odbioru k. 31-32 akt.

(dokumenty i zeznania świadka ujawniono na k. 106 akt)

A. U. ma 33 lata, był dotychczas sześciokrotnie karany sędownie – w tym trzykrotnie za przestępstwa z art.244 kk:

1- wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 listopada 2016, w sprawie IX K 802/16, za przestępstwo z art.244 kk, popełnione w dniu 6 października 2016, orzeczono wobec niego karę 2 lat ograniczenia wolności;

2- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 sierpnia 2017, w sprawie IX K 476/16, za przestępstwo z art.244 kk, popełnione w dniu 29 maja 2016, orzeczono wobec niego karę 1 roku ograniczenia wolności;

3- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 czerwca 2017, w sprawie IX K 161/17 za przestępstwo z art.244 kk, popełnione w dniu 22 stycznia 2017, orzeczono wobec niego karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – karę tę odbył w całości w okresie od 4 sierpnia 2017 do 30 stycznia 2018.

Kary, opisane w punkcie 1 i 2 wraz z innymi karami ograniczenia wolności, orzekanymi wobec oskarżonego za inne przestępstwa, zostały objęte wyrokiem łącznym. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem łącznym z 1 marca 2017 wydanym w sprawie XI K 34/17, orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat ograniczenia wolności.

A. U. ma wykształcenie średnie, nie ma wyuczonego zawodu. Jest kawalerem. Ma syna w wieku 7 lat, który przebywa z matką w Ś.. Wykonuje prace dorywcze, osiąga dochód w wysokości około 1300 zł miesięcznie. Nie leczył się i nie leczy psychiatrycznie.

Dowód: -wyjaśnienia i dane osobo-poznawcze – k. 103 akt,

- dane o karalności – k. 99-101 akt,

- odpis wyroku w sprawie IX K 161/17 – k. 25 akt,

- odpis wyroku w sprawie XI K 476/16 – k. 29 akt,

- odpis wyroku w sprawie XI K 802/16 – k. 41 akt,

- odpis wyroku łącznego w sprawie XI K 34/17 – k. 40 akt,

- informacja o odbyciu kary NOE-SAD k. 96-97 akt.

(dokumenty ujawniono na k. 106 akt)

A. U. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 55 akt). Przesłuchany w toku postępowania sądowego przyznał się i także skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień – dodał, że „nie ma takiej potrzeby”. Przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i zaproponował karę ograniczenia wolności i „nie przedłużenie zakazu prowadzenia pojazdów”. Wskazał, że ojciec jest po czterech zawałach, matka ma alzheimera i chciałby wozić rodziców do lekarza. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego wskazał, że nie przyznał się ponieważ tak mu doradził obrońca. Dodał, że w dniu zdarzenia wsiadł do samochodu ponieważ pomagał koledze w sprzedaży truskawek (wyjaśnienia k. 103-103v akt)

Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego, te złożone przed Sądem, zasługują na danie im wiary. Potwierdzały je bowiem zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, w szczególności informacja o karalności oskarżonego i odpisy wyroków. Zostały one pozyskane zgodnie z obowiązującą procedurą karną i żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu ustalając jednak, że wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art.64§1 kk. Sąd zmienił kwalifikację prawną czynu i jego opis, eliminując przepis art.180a kk. W ocenie Sądu mamy tu bowiem do czynienia z niewłaściwym zbiegiem przepisów. Jak wskazano w doktrynie - „Jako że w myśl art. 103 ustawy z 5.01.2011 r. o kierujących pojazdami jedną z przesłanek wydania przez starostę decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami jest orzeczenie przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów, przepis art. 180a często pozostawać będzie w zbiegu z regulacją zawartą w art. 244. Z uwagi jednak na wtórny charakter środka administracyjnego konkurencja taka przybierze postać niewłaściwego zbiegu przepisów. Relacja subsydiarności przesądzi w takiej sytuacji o stosowaniu wyłącznie normy art. 244 k.k.” (tak m.in.: Grzegorz Bogdan „Komentarz do art.180a kk” teza 10, LEX). Sąd w pełni podziela to stanowisko co znalazło odzwierciedlenie w wydanym wyroku.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu występku umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Siadając za kierownicę pojazdu oskarżony wiedział, że narusza orzeczonego przez Sąd zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Przyjęcie art.64§1 kk uzasadniał fakt, że oskarżony w okresie od 4 sierpnia 2017 do 30 stycznia 2018 odbył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w tym wymiarze za przestępstwo z art.244 kk przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 9 czerwca 2017, w sprawie IX K 161/17. Na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu zatrzymanie w dniu 22 stycznia 2017 (k. 97).

Występek z art. 244 kk polega m.in. na niestosowaniu się do orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów, zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do lat 5. Sąd uznał, że zasadnym będzie orzeczenie wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu orzeczona kara realizuje

wszelkie dyrektywy wymienione w art. 53 i nast. kk i uwzględnia stopień zawinienia oskarżonego, sposób dokonania przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia. Kara ta uwzględnia więc zasady prewencji indywidualnej, ale także generalnej. W tym ostatnim aspekcie kara zawiera walor wychowawczy ukazując skutki nieprzestrzegania powszechnie akceptowanych zasad obowiązującego porządku prawnego. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt, że oskarżony naruszył orzeczonego wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów działając w warunkach powrotu do przestępstwa oraz będąc wcześniej ponadto dwukrotnie skazany za takie samo przestępstwo. Na niekorzyść oskarżonego wpłynęła także oczywiście jego wielokrotna dotychczasowa karalność – która wskazuje, że oskarżony wysoce lekceważąco podchodzi do norm prawa. Wyjaśnienia, które złożył w niniejszej sprawie wskazują także na to, że godzi się na poniesienie odpowiedzialności karnej tylko o ile Sąd orzeknie karę zgodną z jego wolą. W niniejszej sprawie oskarżony wniósł o orzeczenie kary ograniczenia wolności. Sąd mając na uwadze powagę wymiaru sprawiedliwości i dbanie o prewencję indywidualną nie mógł uwzględnić tego wniosku. Orzekane dotychczas – tak licznie – kary ograniczenia wolności, jedynie wywołały u oskarżonego poczucie bezkarności i brak jest tym samym podstaw do wniosku, że kolejna, taka sama kara, mogłaby coś zmienić w zachowaniu oskarżonego. Oskarżony musi zrozumieć, że nie może liczyć na pobłażliwość. Tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności ma szansę, takie zrozumienie dla tego faktu i refleksję, wywołać w oskarżonym. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał to, że oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia przestępstwa. Mając tę okoliczność na uwadze Sąd wymierzał karę, która z pewnością nie razi surowością, zważywszy na dotychczasowe skazania.

Sąd, na podstawie art. 42§ 1a punkt 2 kk, orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zważywszy na dotychczasowe skazania i ich ilość a także działanie w warunkach recydywy, Sąd uznał, że 3 – letni zakaz będzie środkiem i wystarczającym i koniecznym. Na uwagę zasługuje tu bowiem bezkarność oskarżonego, który w sposób wysoce lekceważący podchodził w przeszłości do orzekanych wobec niego środków i kar.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.). Oskarżony osiąga dochody więc uiszczenie przez niego kosztów postępowania nie będzie stanowiło nadmiernego uszczerbku dla jego utrzymania.